

[Ministeren for skatter og afgifter]

I øvrigt skal jeg ikke blande mig så meget i den diskussion, som jeg synes på en lidt upassende måde har været her fra folketingets talerstol om, hvad der skete og ikke skete i forbindelse med lovforslaget om kursgevinster. Jeg er naturligvis glad for, at det lovforslag ikke har set dagens lys. Jeg synes, det er lidt underligt, at hele skylden for forløbet af denne sag bliver lagt på den ene part. Det har man slet ikke nogen holdepunkter for, og jeg synes, man skulle være lidt mere afdæmpet i sin skadefryd, for det kunne godt tænkes, at der kom andre kendsgerninger frem end dem, der bliver bragt i TV-Avisen, hvis man undersøgte handlingsforløbet lidt mere detaljeret.

Lykketoft (S):

Da nu flere, senest ministeren, har været inde på den diskussion, vi i tilknytning til dette lovforslag har haft om kursgevinsterne, føler jeg anledning til at præcisere, at socialdemokratiet ønskede, at vi i denne forbindelse skulle beskatte kursgevinster i de grovere skattespekulative leasingprojekter. Også det foreslog vi allerede tilbage i 1983 uden at få flertal, men sidste fredag erklærede hr. Bernhard Baunsgaard sig jo her i salen enig med socialdemokratiet i dette spørgsmål, og på baggrund af utvetydige tilsagn fra hr. Bernhard Baunsgaard fremsatte jeg derfor tirsdag sammen med hr. Bernhard Baunsgaard lovforslag nr. L 103.

Socialdemokratiet ønskede dette lovforslag gennemført i ånd og i bogstav. Det er forkert, det er usandt, når nogle påstår, at vi har ladet os skræmme af påstande om, at det skulle forhindre udsalget af de anparter på skibe og boreplatforme, der er på markedet. Vi forstår naturligvis udmærket bekymringen hos folk i de værftsbyer, der har beskæftigelse i klemme, og hos faglige organisationer, men vi tror helt enkelt ikke på, at en fuld kursgevinstbeskatning, der vel typisk ville inddrage 15–20–25 pct. af gevinsten på en leasinganpart, ville standse udsalget, og vi ved, at påstande om katastrofale konsekvenser altid fremkommer som pression mod forslag, der skal beskære fordele for velhavende skattespekulanter.

Der er noget meget principielt i dette her. Vi får nemlig aldrig rensset ud i et uanstændigt skattesystem, hvis politikerne får dårlige

nerver og bøjer af over for den slags snak, og derfor ville socialdemokratiet ikke følge hr. Bernhard Baunsgaard på retræte i denne sag. Vi måtte stå fast uanset henvendelser og pressionser, og vi måtte konstatere, at hr. Bernhard Baunsgaard ved førstebehandling i tirsdags gav udtryk for stålsat vilje til handling mod skattespekulanterne. Men på sin vandring op i skatteudvalget omdefinerede han indholdet af det forslag, han var medforslagsstiller til, således at kun en brøkdelen af kursgevinsterne skulle beskattes, og samtidig lagde hr. Bernhard Baunsgaard sig fast på en praktisk udformning af sin begrænsningsregel, der helt klart ikke lader sig administrere. Det er fantastisk, at hr. Bernhard Baunsgaard derefter beskylder socialdemokratiet for at have lokket ham med til et lovforslag, som ikke kan lade sig administrere.

Jeg kom i går til at sige noget forkert om hr. Bernhard Baunsgaard i denne sag. Jeg sammenlignede ham med break dancers, der kan gøre en bevægelse, som om de går frem, mens de dog går tilbage. Det er forkert. Disse trin forekommer ikke i break dance, har jeg fået forklaret, men i electric boogie. Men ellers står jeg ved min karakteristik, og jeg beklager, at jeg har været med til at ulejlige folketinget og forvirre offentligheden, fordi jeg var så letsindig at tro, at der var flertal for et rimeligt og effektivt indgreb. Det, hr. Bernhard Baunsgaard nu kan støtte, var helt enkelt ikke værd at bruge kræfter på. Det skuffer mig. Forundret burde jeg måske ikke være – og dog er jeg forundret.

Dohrmann (FP):

Skatteministeren sagde: vi skal misbruge til livs uden at slå noget i stykker. Må jeg så ikke spørge skatteministeren og med ham samtlige partier, der støtter dette forslag: er det ikke at slå noget i stykker, når man nu ved at vedtage dette lovforslag er med til at ødelægge en lang, lang række arbejdspladser og kaste endnu flere ud i arbejdsløshed? For det er jo nemlig sandheden. Det er muligt, man lukker noget af det, man kalder huller, men det er en høj pris, man betaler for det, og vi ved jo også udmærket godt, at et forslag af denne karakter på længere sigt vil være ensbetydende med, at dansk erhvervsliv bliver reduceret, først og fremmest nogle af